

Malala Yousafzai: «Un llibre i un llapis poden canviar el món»

Soc aquí per parlar sobre el dret a l'educació de cada nen

"El 9 d'octubre del 2012 els talibans em van disparar a la part esquerra del meu front. També van disparar contrar les meves amigues. Van pensar que les bales ens silenciarien, però van fallar. D'aquell silenci en van sorgir milers de veus."

Feien el recorregut amb l'autocar escolar. Dos talibans van pujar-hi. Van començar a disparar. L'intent d'assassinat a Malala Yousafzai (<https://www.malala.org>) (Pakistan, 1997) tenia un motiu: s'havia atrevit a violar les lleis que prohibeixen a les nenes anar a l'escola. Però ella, tenaç, valenta, encara que hagués estat a punt de perdre la vida, va alçar la veu amb més força.

El 10 de desembre és el Dia dels Drets Humans. El commemorem escoltant el discurs, -i recollint-ne 14 reflexions- que va fer el 12 de juliol del 2013, el mateix dia que celebrava els setze anys, davant les Nacions Unides. L'any següent, rebria el premi Nobel de la Pau.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=UJZHFlao88Y>

1. Estimats germans i germanes, recordeu una cosa: el dia de Malala no és el meu dia. Avui és el dia de cada dona, nen i nena que ha alçat la seva veu pels seus drets.

2. Milers de persones han estat assassinades pels terroristes i milions han estat ferides. Només soc una d'elles.

3. Parlo no només per mi mateixa, sinó per aquells que no tenen veu per ser escoltats. Per aquells que han lluitat pels seus drets. Els seus drets a viure en pau. A ser tractats amb dignitat. A la igualtat d'oportunitats. A ser educats.

4. Els terroristes van pensar que canviarien els meus objectius i aturarien les meves ambicions. Però res va canviar a la meva vida excepte això: la debilitat, la por i la desesperança van morir. La força, el poder i el coratge van néixer.

5. No estic en contra de ningú, ni soc aquí per parlar de venjança personal contra els talibans o qualsevol altre grup terrorista. Soc aquí per parlar sobre el dret a l'educació de cada nen.

6. Vull educació per als fills i les filles dels talibans i per a tots els terroristes i extremistes. Ni tan sols odio el talibà que em va disparar. Fins i tot si tingués una arma a la mà i ell estigués davant meu, no el dispararia.

7. Això és el que em diu la meva ànima: sigues pacífica i estima tothom.

8. Ens adonem de la importància de la llum quan veiem la foscor. Ens adonem de la importància de la nostra veu quan estem silenciats. De la mateixa manera, quan vam estar a Swat, al nord del Pakistan, vam adonar-nos de la importància dels llibres i dels llapis quan vam veure les armes. El savi va dir: el llapis és més poderós que l'espasa. Era cert.

9. Els extremistes estaven i estan espantats dels llibres i dels llapis. El poder de l'educació els espanta. El poder de la veu de les dones els espanta.

10. Els terroristes estan donant un mal ús al nom de l'islam i de la societat paixtu per afavorir els seus beneficis personals. Pakistan és un país pacífic, d'amor i democràtic.

11. La pau és necessària per a l'educació. En moltes parts del món, especialment a Pakistan i Afganistan, el terrorisme, la guerra i els conflictes priven els nens d'anar a l'escola. Estem cansats d'aquestes guerres. Les dones i els nens estan patint de moltes maneres, en moltes parts del món.

12. Hi va haver un temps en què les activistes socials demanaven als homes que defensessin els seus drets, però aquesta vegada ho fem nosaltres mateixes.

13. No hem d'oblidar que milions de persones estan patint la pobresa, la injustícia i la ignorància. No hem d'oblidar que milions de nens estan fora de les escoles. No hem d'oblidar que les nostres germanes i germans estan esperant un futur brillant i pacífic.

14. Agafem els nostres llibres i llapis, són les nostres armes més poderoses. Un nen, un mestre, un llibre i un llapis poden canviar el món. L'educació és l'única solució. L'educació és el primer.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=lwqBwwz6Y_c